

Diognetus¹

Hoofdstuk 1

1. Nu begrijp ik goed, geliefde Diognetus, dat u er heel erg gespitst op bent om de godsdienst van de Christenen te begrijpen, en dat uw onderzoeken naar hen helder en zorgvuldig opgesteld zijn. Vooral daar waar het gaat om op welke God zij vertrouwen en hoe zij Hem aanbidden. Dat zij allemaal de wereld minachten en de dood verachten. Dat ze niet geven om degenen die door de Grieken als goden beschouwd worden, en ook het bijgeloof van de Joden niet volgen. En het soort genegenheid die zij aan elkaar betonen. En over die nieuw ontwikkelde interesse die vandaag de levens van mensen is binnengekomen, wat eerder niet zo was. Deze ijver van u heet ik hartelijk welkom, en ik vraag God, Die zowel het spreken als het luisteren in ons faciliteert, dat het mij gegund is om zó te spreken, dat u door te luisteren er beter van wordt, en dat, wat u betreft, u zo luistert dat ik als spreker niet teleurgesteld kan worden.

Hoofdstuk 2

1. Kom op, zuiver uzelf van alle vooringenomenheden in uw gedachten, en gooi de gewoonte die u misleidt van u af. Wordt, als het ware, een vernieuwde mens, vanaf het begin, als iemand die een nieuw verhaal gaat horen, waarvan u zelf ook getuigd hebt. Kijk niet alleen met uw ogen, maar ook met uw verstand, hoe kansrijk is het materiaal en de vorm van wat u rekent tot goden?

2. Is de een niet van steen, zoals wij dat met voeten treden? En de ander van brons, niet beter dan het servies dat als gebruiksvoorwerp voor ons werd gevormd? Of iets anders van hout dat nu al verrot is? Of wellicht iets van zilver, dat iemand moet bewaken zodat het niet wordt gestolen? Anders iets van ijzer, dat corrodeert door de roest? Of dan iets van aardewerk, geen spatje beter dan dat wat voor de laagwaardigste dienst wordt gebruikt?

3. Is het niet allemaal vergankelijk spul? Is het dan niet gesmeed door vuur en ijzer? Heeft de beeldhouwer het ene niet gemaakt en de koperbewerker het andere? De zilversmid het ene en de pottenbakker het andere? Voordat ze door de vaardigheid van deze verschillende ambachtslieden beeldend gevormd zijn, was het voor elk van hen toch niet mogelijk om die vorm aan te nemen en te gaan lijken op zulk soort gebruiksvoorwerpen? Zou het servies dat van hetzelfde materiaal wordt vervaardigd, als het door dezelfde kunstenaar vervaardigd is, er niet net zo uit kunnen zien als deze?

4. Kunnen de dingen die nu door u aanbeden worden, niet weer door mensenhanden tot gewoon servies worden omgevormd? Zijn ze dan allemaal niet

doof en blind, zijn ze niet zielloos, gevoelloos, bewegingloos? Rotten en vergaan ze allemaal dan niet?

5. Dat soort dingen noemt u goden, u bent slaaf van die dingen, diegenen aanbidt u, en u eindigt daar waar u allemaal bent zoals zij.

6. Daarom haat u de Christenen, omdat zij vinden dat dit geen goden zijn.

7. Want zeg nou zelf, u die hen eert en aanbidt, veracht u ze niet veel meer? Bespot en beledigt u hen niet liever? Wanneer u de onbewaakten van steen en aardewerk aanbidt, of de gouden en zilveren 's nachts achter slot en grendel zet? En hen overdag tegen het stelen laat bewaken?

8. En wat betreft het eerbetoon dat u aan hen denkt te offeren, als het hen iets van verstand bijbrengt, bestraf ze er dan liever mee. En als ze daar ongevoelig voor zijn, beschaamt u hen des te meer door hen het bloed en het vet van slachtoffers voor te zetten.

9. Laat een van de uwen deze behandeling ondergaan, laat hij zich onderwerpen aan dat dit hem wordt aangedaan. Nee, er is geen enkel individu die zo'n staf wil ondergaan, want hij heeft gevoel en verstand. Maar een steen onderwerpt zich, omdat die ongevoelig is, waarmee u zijn gevoeligheid veroordeelt.

10. Oké, ik kan nog meer zeggen over dat de Christenen niet door dit soort goden geknecht worden. Maar als iemand denkt dat wat ik hiervoor gezegd heb onvoldoende is, dan vind ik het toch overbodig om nog meer te zeggen.

Hoofdstuk 3.

1. Op de tweede plaats, denk ik dat u geïnteresseerd bent om meer te weten over het niet praktiseren van hun geloof zoals de Joden.

2. Wat de Joden betreft, voor zoverre zij zich verre houden van de wijze van aanbidding die hierboven beschreven is, zij doen er goed aan om de verering van één God van het universum te claimen en Hem als Meester te beschouwen. Maar voor zover zij Hem de aanbidding brengen op een wijze die gelijk staat met wat net is opgemerkt, daar gaan zij samen de fout in.

3. Want waar het de Grieken betreft, die offeren deze dingen aan gevoelloze en dove beelden, zichzelf voor gek zettend. De Joden, die vinden dat zij datzelfde aan God presenteren, alsof Hij dat nodig zou hebben, behoren dat in alle redelijkheid als dwaas te beschouwen en geen godsdienstige aanbidding.

4. Want Hij Die de hemel en aarde en alle dingen daarbinnen maakte, en ons allemaal bekleedt met wat wij nodig hebben, kan zelf niet één van de dingen nodig hebben die Hijzelf heeft toebedeeld

aan hen die zich voorstellen dat zij dat aan Hem geven.

5. Maar zij die denken dat zij slachtoffers met bloed en vet en hele brandoffers aan Hem brengen, en Hem ook nog eren met dit eerbetoon, zijn in mijn ogen niets anders dan zij die dezelfde eer aan dove beelden betonen. Want de ene klasse vindt het passend om offers te brengen aan dingen die niet in staat zijn om er deel aan te hebben, de andere klasse aan de Ene Die niets nodig heeft.

Hoofdstuk 4.

1. Neem nu hun tweeslachtigheid wat de vleessoorten betreft, en hun bijgeloof als het de sabbat aangaat, of de ijdelheid van hun besnijdenis en de hypocrisie van het vasten en de nieuwe manen. Ik geloof (niet) dat u van mij moet leren hoe belachelijk dit is, en het houden ervan niet waard.
2. Want de zaken die door God voor het gebruik door mensen geschapen zijn, ontvangen sommigen als goede creaties, maar anderen wijzen ze als nutteloos en overbodig af, is dat niet godslasterlijk?
3. En ook om over God te liegen, alsof Hij ons verbod om goed te doen op de dag van de sabbat, is dat niet schandelijk?
4. Ook het opscheppen over het verminken van het vlees als teken van uitverkoren te zijn, alsof ze daardoor juist door God geliefd zouden worden, is dat niet belachelijk?
5. Of door te letten op de sterren en de maan en zich te houden aan maanden en (speciale) dagen, door het naar eigen believe onderscheiden van Gods ordening wat betreft de veranderende seizoenen, sommige tot feestmaand benoemend en andere als rouwmaand, wie zou dat als een uiting van godsvrucht kunnen beschouwen en niet veel eerder een dwaasheid?
6. Dat de Christenen het bij het rechte eind hebben door zich afzijdig te houden van de gebruikelijke dwaasheden en dwalingen van de Joden en hun buitensporige nutteloze gedoe en trots, ik denk dat u daarover voldoende bent bijgepraat. Maar wat het geheim van hun eigen godsdienst betreft, verwacht niet dat u daarover door een mens onderwezen kunt worden.

Hoofdstuk 5.

1. Want Christenen onderscheiden zich niet van de mensheid qua woonplaats, wijze van spreken of gewoonten.
2. Want zij wonen niet ergens in hun eigen steden, ook gebruiken zij geen andere taal, of oefenen een bijzondere manier van leven uit.
3. Ze hebben ook geen 'uitvinding' gedaan, ontdekt door enige intelligentie of studie van geleerde mannen. Ook zijn het geen meesters van wat voor menselijk dogma dan ook, zoals sommigen dat zijn.

4. Maar terwijl zij in steden van de Grieken en Barbaren wonen, zoals het lot hen dat heeft toebedeeld, daar volgen ze de plaatselijke gebruiken qua kleding en voedsel en de andere dagelijkse bezigheden. Toch is de grondwet van hun eigen burgerschap, zoals zij die belijden, wonderbaarlijk, een belijdenis boven elke verwachting.
5. Ze wonen in hun eigen landen, maar alleen als gasten. Ze dragen in alles bij als gewone burgers, maar zij verdragen alle lasten van het vreemdeling zijn. Elk buitenland is als een vaderland voor hen, en elk vaderland is een buitenland.
6. Zij trouwen net als alle andere mensen en krijgen kinderen, maar zij werpen hun nakomelingen niet weg.
7. Zij delen hun maaltijden, maar niet hun vrouwen.
8. Zij zijn gewoon in het vlees, maar leven toch niet volgens de vleselijke natuur.
9. Hun bestaan is op aarde, maar hun burgerschap is in de hemel.
10. Zij gehoorzamen de vastgestelde wetten, en zij gaan die wet met hun eigen levens te boven.
11. Zij houden van alle mensen, en zij worden door iedereen vervolgd.
12. Ze worden negeerd, en toch worden ze veroordeeld. Ze worden gedood, en toch begiftigd met het leven.
13. Ze zijn aan de bedelstaf, en maken toch velen rijk. Ze zijn in alles behoeftig, en hebben toch overvloed in alle dingen.
14. Zij worden onteerd, en toch zijn zij prachtig in hun oneer. Er wordt kwaad van hen gesproken, en toch zijn ze gerechtvaardigd.
15. Ze worden uitgescholden, en ze zegenen, ze worden beschuldigd, en zij houden respect.
16. Goeddoende worden zij als boosdoeners bestraft. Gestraft wordend zijn zij blij, alsof zij daardoor tot leven gewekt worden.
17. Er wordt oorlog met ze gevoerd door de Joden, alsof het buitenaardse wezens zijn, en er is voortdurende vervolging van hen onder de Grieken. En toch kunnen zij die hen haten niet vertellen waarom zij hen haten.

Hoofdstuk 6.

1. In één woord, wat de ziel voor het lichaam betekent, dat betekenen de Christenen voor deze wereld.
2. De ziel is over alle ledematen van het lichaam verspreid, en Christenen over de verschillende steden in de wereld.
3. De ziel heeft haar verblijf in het lichaam, en toch is zij niet van het lichaam zelf. Zo hebben Christenen hun verblijf in de wereld, en toch zijn ze niet van deze wereld.
4. De onzichtbare ziel wordt bewaard in het zichtbare lichaam. Zo worden Christenen in deze wereld herkend, en toch blijft hun godsdienst onzichtbaar.

5. Het vlees haat de ziel en voert er oorlog mee, hoewel het geen kwaad wordt gedaan, omdat het wordt verboden om te zwelgen in 'pleziertjes'. Zo haat de wereld ook de Christenen, hoewel zij hen geen kwaad aandoen, omdat zij zichzelf tegen haar 'pleziertjes' verzetten.
 6. De ziel houdt van het vlees dat op zijn beurt haat, samen met de ledematen, zo houden de Christenen van wie hen haten.
 7. De ziel is omgeven door het lichaam en op zich houdt zij het lichaam bij elkaar. Zo worden de Christenen in deze wereld, als in een gevangenis, bewaard, en toch houden zij de wereld zelf bij elkaar.
 8. De ziel op zich, hoewel onsterfelijk, woont in een sterfelijk lichaam. Zo wonen Christenen tussen vergankelijke zaken, terwijl zij uitzien naar het onvergankelijke dat in de hemelen is.
 9. De ziel verbetert zich als zij vlees en dranken beperkt. Zo nemen de Christenen als zij gestraft worden ook dagelijks toe.
 10. De dienstbetrekking die God voor hen bestemd heeft is zo groot, dat het voor hen wettelijk niet is toegestaan om daar afstand van te doen.
4. Echt niet. Maar met zachtmoedige mildheid heeft Hij Hem gestuurd. Zoals een koning die zijn zoon die ook koning is zou zenden. Hij stuurde Hem, sturend als God. Hij stuurde Hem, sturend als mens. Hij stuurde Hem, als Redder, om te overtuigen, niet gewelddadig, want God gebruikt geen geweld.
 5. Hij stuurde Hem, als Roepende, niet als vervolger. Hij stuurde Hem, als Liefhebbende, niet als veroordelende.
 6. Want Hij zal Hem tijdens het oordeel sturen, en wie zal Zijn aanwezigheid dan kunnen verdragen? ...
 7. ... (ziet u niet dat ze) voor de wilde dieren geworpen worden zodat ze zo de Heer zouden verloochenen, en toch niet toegeven?
 8. Ziet u niet dat des te meer van hen gestraft worden, dat dit leidt tot een overvloed aan vele anderen?
 9. Dat ziet er niet uit als het handelen van een mens. Dat betekent de kracht van God. Dat betekent het bewijs van Zijn bestaan.

Hoofdstuk 7.

1. Want het is geen aardse ontdekking, zoals ik al zei, die aan hen is toevertrouwd. Ook geven zij er niet om om hoeder te zijn van enige vergankelijke ontdekking. Ook is het verspreiden van de geheimen van de mensheid niet aan hen toevertrouwd.
2. Maar werkelijk, de Almachtige Schepper van het heelal, de onzichtbare God zelf, heeft vanuit de hemel de waarheid en het onderwijs van heiligheid, wat het verstand van mensen te boven gaat, onder de mensen geplant, en dat vastgezet in hun harten. Niet, zoals enig iemand zou bedenken, door een ondergeschikte te sturen, of engel, of heerser, of een van hen die de zaken op aarde behartigen, of een van hen die het regelen van de hemel is toevertrouwd, maar de enige Maker en Schepper van de Kosmos zelf, door Wie Hij de hemelen maakte, door Wie Hij de zee haar juiste grenzen gesteld heeft. Wiens geheimen door alle elementen getrouw worden gehoorzaamd, van Wie (de zon) de maat van het verloop op één dag heeft ontvangen, om zich daaraan te houden. Wie de maan gehoorzaamt als Hij haar 's nachts gebiedt te schijnen. Wie de sterren gehoorzamen net zoals zij de loop van de maan volgen. Door Wie alle dingen geordend en aan hun ondergeschikte plaats gebonden zijn. De hemelen en de zaken die zich in de hemelen bevinden. En de aarde en de dingen die zich op aarde bevinden. De zee en de dingen die in de zee zijn. Vuur, lucht, afgrond, de dingen in de hoogte, de dingen in de diepte en de zaken ertussenin. Hém heeft Hij naar hen toegestuurd.
3. Denkt u dat Hij gestuurd werd, zoals ieder afzonderlijk zou denken, om soevereiniteit te bevestigen, om angst en beven aan te wakkeren?

Hoofdstuk 8.

1. Want welke mens had enig idee wie God was voordat Hij kwam?
2. Of aanvaardt u de lege en onzinnige prietpraat van die pretentieuze filosofen, van wie sommigen zeiden dat God vuur was (dat god noemend waarheen zijzelf gaan), en anderen water, en anderen weer iets anders van de elementen die God geschapen heeft?
3. En als toch een van deze verklaringen het waard is om aanvaard te worden, dan kan ieder ander geschapen ding ervoor uitgemaakt worden om god te zijn.
4. Nee, dit alles is de kwakzalverij en het bedrog van de magiërs.
5. En geen mens heeft Hem gezien, laat staan Hem herkend.
6. En Hij werd door geloof geopenbaard, waardoor het alleen gegeven is om God te zien.
7. Want God, de Meester en Schepper van de Kosmos, Die alle dingen gemaakt heeft en geordend heeft, is niet alleen gebleken vriendelijk naar de mensen toe te zijn, maar ook nog eens geduldig.
8. En zo is Hij werkelijk altijd al geweest, en nog steeds, en zal zo zijn, vriendelijk en goed en onbevooroordeeld en waarachtig, en Hij alleen is goed.
9. En met een groot en onuitsprekelijk plan ontworpen te hebben, heeft Hij dat alleen met Zijn Zoon gecommuniceerd.
10. Want voor zo lang Hij Zijn wijze ontwerp als een geheim zou bewaken, leek Hij ons te negeren en niet om ons te geven.
11. Maar toen Hij het door Zijn geliefde Zoon geopenbaard heeft, en het doel dat Hij zich vanaf het beging gesteld heeft zichtbaar maakte, heeft Hij ons direct al deze gaven geschonken. Het deel hebben aan Zijn gunsten, en het inzicht en begrip

waarvan niemand van ons ooit verwachtte om dat te verkrijgen.

Hoofdstuk 9.

1. Op die manier alles in Zijn gedachten al plannend, met Zijn Zoon, heeft Hij het ons toegestaan om in vroegere tijden meegenomen te worden door oncontroleerbare impulsen, zoals die maar in ons opkwamen, misleidt door 'pleziertjes' en lusten. Zeker niet omdat Hij onze zonden prettig vond, maar omdat Hij met ons meevoelde. Niet dat hij het voorbije tijdperk van ongerechtigheid goedkeurde, maar omdat Hij het huidige tijdperk van rechtvaardigheid aan het scheppen was. Zodat, er van overtuigd zijnde dat onze eigen daden uit het verleden het leven niet waardig zijn, wij het nu mogen verdienen vanuit de goedheid van God. En door onze onkunde om zelf het koninkrijk van God binnen te gaan zichtbaar te maken, het via Gods kundigheid wel mogelijk te maken.
2. En toen onze ongerechtigheid volledig volbracht was, en het zonneklaar was geworden dat straf en dood als beloning verwacht kunnen worden. Toen het tijdperk aanbrak wat God had voorgezegd, vanaf het moment dat Hij Zijn goedheid en kracht zou tonen (O wat voor een overweldigende vriendelijkheid en liefde van God!), toen heeft Hij ons niet gehaat, of ons afgewezen, of is kwaadwillend naar ons toe geweest, maar Hij was verdraagzaam en geduldig, en uit medelijden voor ons heeft Hij onze zonden op zich genomen, Hij scheidde zichzelf af van Zijn Zoon, als losprijs voor ons. De Heilige voor de wetteloze, de Oprechte voor de slechte, de Eerlijke voor de oneerlijke, de Onvergankelijke voor de vergankelijke, de Onsterfelijke voor de sterfelijke.
3. Want wat anders dan Zijn rechtvaardigheid zou onze zonden hebben kunnen bedekken?
4. In wie was het mogelijk dat wij als wetteloze en goddeloze mensen gerechtvaardigd zouden worden, behalve dan alleen de Zoon van God?
5. O welk een prachtige ruil, O wat voor ondoordringelijke scheppingsdaad, O wat voor onverwachte voordelen. Dat de ongerechtigheid van mensen opgeborgen zou worden in één Rechtvaardige Man. En dat de rechtvaardigheid van Eén, velen die oneerlijk zijn zou rechtvaardigen!
6. Nu wij in vroegere tijd aantoonde dat wij van nature niet in staat zijn om het leven te verkrijgen, en nu wij een Redder hebben Die heeft aangetoond in staat te zijn om zelfs onkundige schepselen te redden, heeft Hij gewild dat wij om beide redenen in Zijn goedheid zouden moeten geloven en Hem beschouwen als Verzorger, Vader, Leraar, Dokter, Verstand, Licht, Eer, Heerlijkheid, Kracht en Leven.

Hoofdstuk 10.

1. Dit geloof bevat, als u dat wilt, ten eerste volledige kennis van de Vader.
2. Want God hield van de mens om wie Hij de wereld gemaakt heeft, aan wie Hij alle dingen op aarde onderworpen heeft, aan wie Hij begrip en verstand gegeven heeft, die Hij het alleen heeft toegestaan om op te zien naar de hemel. Die Hij naar Zijn eigen beeld geschapen heeft, aan wie Hij Zijn enige verwekte Zoon gegeven heeft, aan Wie Hij het koninkrijk in de hemelen beloofd heeft, ook om het te geven aan hen die Hem lief hebben gehad.
3. En als u zich aansluit bij deze volledige kennis, met wat voor vreugde denkt u dan niet vervuld te worden, of hoe zult u Hem liefhebben Die u hiervoor zó lief heeft gehad?
4. Met Hem lief te hebben zult u een imitator van Zijn goedheid zijn. En verbaas u niet dat de mens een imitator van God kan zijn. Hij kan dat, als God dat wil.
5. Want blijdschap bestaat niet uit het heerser zijn over naasten, of in het verlangen om meer te hebben dan een zwakkere mens, ook niet in het bezit van rijkdom en het gebruik van geweld aan ondergeschikten. Niemand kan op deze wijzen God imiteren, nee, dit staat buiten Zijn grootsheid.
6. Maar wie de last van zijn naaste op zich neemt, wie verlangt om iemand die slechter af is te begunstigen met waar hijzelf in uitblinkt, wie de behoeftigen voorziet met bezit dat hijzelf van God ontvangen heeft, wordt als een god voor hen die dat van hem ontvangen, zo iemand is een imitator van God.
7. Dan, hoewel u op aarde geplaatst bent, zult u inzien dat God in de hemel woont. Dan zult u beginnen met het verkondigen van Gods geheimen. Dan zult u degenen die gestraft worden omdat zij God niet willen verloochenen zowel liefhebben als bewonderen. Dan zult u het bedrog en de misvatting van deze wereld veroordelen. Als u het waarachtige leven dat in de hemel is zult waarnemen. Als u de schijnbare dood die hier op aarde is zult verachten. Als u de werkelijke dood zult vrezen, dat wat is klaargemaakt voor hen die tot het eeuwige vuur veroordeeld zullen worden, dat zal degenen die hieraan zijn overgeleverd tot het einde toe doen vergaan.
8. Dan zult u hen die, omwille van de gerechtigheid, in een periode van vuur volharden bewonderen, en hen gezegend achten als u dat vuur aanschouwt....

Hoofdstuk 11.²

1. Rare beweringen of vreemde vraagstellingen zijn mij vreemd, maar als leerling van de Apostelen treed ik op als een leraar van de samenlevingen. Op het moment dat zij zich als leerlingen van de waarheid opstellen, dien ik hen waardig met de overgedragen lessen.

2. Want wie juist onderwezen is, en de vriendschap met het Woord is aangegaan, die zoekt geen andere lessen geopenbaard te krijgen dan wat openlijk door het woord aan de Apostelen verteld is. Aan wie het Woord is verschenen en uitleg gegeven heeft, duidelijk sprekend, onbegrepen door de ongelovigen, maar ze uitleggend aan de leerlingen die betrouwbaar door Hem geacht werden, onderwezen wordend in de geheimen van de Vader.
3. Dat is de reden dat Hij het Woord stuurde, zodat Hij zich aan de wereld zou tonen, Die door het volk is vernederd, en door de apostelen gepredikt en geloofd werd door de samenlevingen.
4. Dit Woord, dat vanaf het begin bestond, Die als nieuw verscheen en toch oud bleek te zijn, is ook altijd als jongeling in de harten van de heiligen verwekt.
5. Hij, zeg ik, Die eeuwig is, Die vandaag tot Zoon werd gerekend, door Wie de kerk is verrijkt en genade zich ontvouwt, en zich vermenigvuldigt onder de heiligen. Genade die inzicht verschaft, die geheimen onthult, die tijdperken aankondigt, die zich over de getrouwen verheugd, die aan hen die haar zoeken is toegekend, juist aan hen door wie de geloofsbeloften niet worden gebroken, of aan de grenzen van de voorvaders voorbij wordt gegaan.
6. Dat wat in de vrees voor de wet wordt bezongen, en wat als de genade van de profeten herkend wordt, wat het vertrouwen op het goede nieuws bevestigt, en de overleveringen van de apostelen bewaart, en de vreugde van de kerk vermenigvuldigt.
7. Als u deze genade niet schaadt, dan zult u de gesprekken die het Woord voert, bij monde van hen die Hem behagen naar Zijn wil, begrijpen.
8. Want in elk geval, door de wil van het opdrachtgevende Woord, worden wij bewogen om te spreken, onder veel pijnen. Zo worden wij deelgenoten van u, via de liefde voor de zaken die ons geopenbaard worden.

Hoofdstuk 12.

1. Geconfronteerd met deze waarheden en ze aandachtig beluisterend, zult u te weten komen hoeveel God toekent aan wie waarachtig

¹ Vertaald vanuit: Apostolic Fathers_ Lightfoot & Harmer, 1891

liefhebben, wie als een genoegzaam paradijs worden, een boom die allerlei vruchtsoorten en bloesem voortbrengt, van binnenuit opgroeiend tot verschillende vruchten.

2. Want in de tuin is een boom van kennis en een boom van leven geplant. Nu doodt de boom van kennis niet, maar ongehoorzaamheid doodt.
3. Want de schrift verklaart duidelijk hoe God vanaf het begin een (boom van kennis en een boom) van leven in het midden van het Paradijs plantte. Het leven via kennis openbarend. En omdat onze eerste voorouders deze niet oprecht gebruikten, werden zij naakt gemaakt door het bedrog van de slang.
4. Want er bestaat geen leven zonder kennis, en geen gezonde kennis zonder waarachtig leven. Daarom is het ene geplant naast het andere.
5. De kracht hiervan inziende, en de kennis die los van de waarheid (van het bevel dat tot het leven leidt) wordt toegepast als schuldige aanwijzend, zegt de Apostel: 'kennis maakt opgeblazen, maar naastenliefde bouwt op.'³
6. Want de man die alles denkt te weten, zonder de ware kennis die zich via het leven laat zien, is onwetend, hij is door de slang bedrogen. Omdat hij het leven niet liefhad. Terwijl hij die het leven met diep ontzag herkent en verlangt, dat met hoop op een vruchtbare opbrengst plant.
7. Laat uw hart kennis bevatten en uw leven waarachtig begrip, aantoonbaar begrepen.
8. Als u de boom ervan draagt en de vrucht ervan plukt, dan zult u altijd de oogst waar God naar uitziet verzamelen, die de slang niet beroert, laat staan door bedrog geïnfecteerd is, of door Eva is aangetast, maar die als een maagd wordt geloofd.
9. Dan wordt redding aangeboden, en worden de apostelen met inzicht vervuld, dan wordt het paasmaal van de Heer doorgegeven, worden de gemeenten samen bijeengebracht en alles op orde geplaatst. En zoals Hij de heiligen onderwijst, is het Woord verblijd, door Wie de Vader verheerlijkt is, aan Wie de glorie voor eeuwig en altijd is. Amen.

² Deze laatste twee hoofdstukken zijn mogelijk later toegevoegd door de vertaler omdat het vorige plotseling afbreekt.

³ I Korintiërs 8:1